Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

n tia ĝmen ut fructus. n̄ germen
fructus. Ita ḡtis. tiẋ mentis nr̄ẋ. i.
arbitrio uoluntatis ĩfundit plu
via duuinę benedictionis. i. inspi
ratur grā. q. solus ds fac̄. non bo
cum eo. q̄ rigatur uoluntas hoīs.
ut ĝminet. ⁊ fructificet. i. sanat.
⁊ p̄paratur. ut bonum uelit. sedm
qd dr̄ opans. ⁊ iuuatur. ut bonū fa
ciat. sedm q. dr̄ cooptans. ⁊ illa grā
uirtus non incongrue nominatur.
q. uoluntatē hominis. infirmā sa
nat. ⁊ adiuuat. Ex quo sensu dnr ex
grā incipe bona mita ⁊ de q̄ grā hoc
Cum ḡ ex grā dnr bōa intelligat.
mita ēē ⁊ incipe aut intelligi
grama gratis dans. i. ds. ut poti grā
ḡtis data. quę uoluntatē hoīs p̄uen.
Non enim ēēt magnū. si h̄ adō dice
rentur ēē. aq̄ omnia sunt. s. poti ei
grā. ḡtis data intelligi. ex q̄ incipiūt
bona mita. Iuę cū ex sola grā ēē dican
tur. n̄ excludtur libm arbm. qa nul
lum merītū ē in homine. q. n̄ sit libo
arbm. s. in bonis mendis. causae pnci
palitas grę attribuit. qa pnciplis
causa bonoꝝ mitoꝝ. est ipsa grā. q̄
excitatur libm arbm ⁊ sanatur. atq;
adiuuatur uoluntas hoīs. ui sit bōa
& bona uoluntas. grę pnciplis ē. ⁊
⁊ gratia est. sic ⁊ omne bōm mitū.
Quę ipsa etiam donū dī ē. ⁊ hoīs
mitum. unde grę q. ex grā pn
cipaliter est. ⁊ grā ē. Vn̄ aug ad sis
tum prbm. Quid est hominis me
ritum ante grām. Cum omne
bonum mitum nrm. non in nob
fac̄ nisi grā. Ex grā enim ut dic
tum ē. quę p̄uenit ⁊ sanat arbi
trium hominis. ⁊ ex ipo arbitrio
p̄cātur in anima bonus effectus
siue bon motus mītis. ⁊ h̄ ē pmū
bonū hominis mitum. Sic ubi
grā. ex fide. uirtute ⁊ hominis arbitrio.
genātur in mente motus quda bon
⁊ remunerabilis. s. ipm ēdē. Ita ex ca
ritate ⁊ libo arbo. alius quda motus
p̄uenit. s. diligē. bon ualde sic de ce
teris uirtutib; intelligendu ē. ⁊ ista
boni motus. ut affectus mita sē et
dona dei quib merem. ⁊ ipsoꝝ aug
mentationē. ⁊ alia quę asequent
hic ⁊ in futuro nobis apponuntur.
Ex qua ratione dr̄ fides mereri iusti
Cum ḡ dr̄ fides ficatione ⁊ alia.
mereri iustificatione. ⁊ uita
eter nam. ex ea ratione dictū accipi.
qua p̄actū fidei meretur illa. Sim
liter de caritate. et de iustitia. ⁊ de
alis accipitur. Si enī fides ipsa. uir
tus p̄uenienś. dicēdus ēē meritis ac
tus qui ē meritū iam ipsa de libo
arbo. originem habet. q. quia non ē.
sic dr̄ meritū. quia actus ei ē mi
tum. si tamen assit caritas. sine q̄ nec
credē nec spare ē meritū uite. Vn̄
apparet uere. quia caritas ē spē sc̄ę
quę animę qualitates informat. et
scificat. ut anima informet. ⁊ scificet.
Sine qua animę qlitas non dr̄ uirt.
quia non ualet sanare animam. Si
muneribus uirtutū ⁊ de grā. quę n̄ ē.
Ex actib uel s. facit meritum.
Munerib itaq; uirtutū. boni
sumus ⁊ iuste uiuimus. ⁊ ex grā quę
non ē meritū. s. fac̄. n̄ tamen sine li
bo arbo. puenunt merita nra. s. bo
ni affectus. eoꝝq; p̄gressus. atq; bōa
opa. quę ds remunerat in nob. ⁊ hec
ipsa sunt dī dona. Vnde aug ad sis
tum prbm. Cū coronat mita nra. Aug
mch aliud coronat qm̄ munera
sua. unde uita etna. quę in fine a
deo mitis p̄cedentib redditur. qa ⁊
eadem merita quib reddit. n̄ ano
bis sunt. s. in nob facta sē p grām.

Qualiter intelligatur ē ex sola grā ēē dnr.

Qlr bom meritū bon ihoge ostituit. ⁊ qd sit bonū pmū meritū.

In parte ostendit.